

मस्तकौ भ्यां परं चक्रं वेत् । मस्तकं जमस्तिङ् ।
मस्तारं पुं मस्त-चरत् । वंशे जमरः । शम्भुयुक्तवंशे च
राजनिः । भावे चरत् । शतौ ४ पाने च ।

मस्तरिन् पु० मस्तरो ज्ञानं गतिवैश्वस्य इति, मा कर्तुं
 कर्म निषेधे । शीघ्रमस्य मा-ज्ञ-इति “मस्तारमस्तरिषा-
 विति” निषा० । उपरिवाजके विधानेन क्षेत्रमपरित्याजके
 भिक्षो व्यनक्तः । “धारयन् मस्तरिव्रतम्” नहिः २७८
 च शब्दः ।

मसज्ज्ञाने त० पर० अक्ष० अग्निट् । अज्जति अमा-
ह्नीत् । अ्योदित् त्त सग्नः । द्विन् अयुः सज्जद्गुः ।

मस्तु(क) न भस्मति परिजात्यनेन मय-कारणे त ॥ ७३ ॥ लि०
शशिरक्षि च स्वार्थे षा । शततमाङ्गे पुंन० । [हेमच० ।

मस्तकस्ते ह पु० इत० । शिरःस्थितमप्यायाम् मन्त्रिणी
मस्तदाह नमस्तुति परिपालनेन मस्तकस्य कर्म० देवदायि
भावः । [वास्य जीवावायाम् शब्दः ।

मस्तूलक न० मस्तूल सूत्रमिव द्वयार्थं कन् । शिरोधराः
मस्तिष्क न० सह-क्रिन् मस्ति पतिष्यतिभेदं सङ्गति ह्यङ्ग
गतो ज्ञः पृथो । मस्तकस्य ज्ञेयकारे पदार्थं (सगज)
अमरः । भांसमस्तिष्कपञ्च प्राग्भाते प्रबोधपञ्चोदयम् ।

मह पूजायां भ्याः परः सकः सेट् । अहति शुनहीत् मेहतः ।

मह वृद्धो भ्वा० आ० क्क० सेट् इदित् । मंहते अमंहित् ।

मह पूजने अद्. सु. उभ. सक. सेट् । महयति-ते थम-
महवृ-त ।

मह प्र० मह-धजर्वे क । १८७५वे सततानन्दजनकन्यापारे
 कभरः । २०६५ मेदि० । १५५० प्र० १५५० मेदि० स प्र० १५५०
 केमप० ।

महत् लि. मह-कति । विभुत्वे शब्दे च स्थितौ लीप्
महती शब्दे न. मेदि. । ४ बाह्योक्ते महत्तत्त्वे ७
“प्रकृतेर्महानिति” श्रुतिः । “मनो महान् मतिर्ब्रह्मा
इत्युक्ते शिखरप्रगर्भलिङ्गदेहे शा. भा. सर्वनामस्थाने
समूदीर्घौ महान् महान्तौ एकार्थशब्दे परे समासे
तस्थाने च । महाचनम्

महती स्त्री भङ्ग-सदृश-गौराः इति । १वीं पांशे अमर-
श्वारद्वीपायाम् भरतः । “अथैवायं महतीं सुष्ठुचक्रः
माघः । शृङ्गत्वां ४ वाक्तां १५ पिपुलायां १५ वाक्तां
राजनिः । समासे तीक्ष्णानि च । मङ्गलाः माघ-
मङ्गलाः इत्यादि ।

सहत्तत्वं न० कर्म० । सांख्योक्तप्रकृत्यादिषु वि'यतिप्रकृतमभ्ये

प्रकृतिकाथे^१ अहङ्कारादिकारणे निश्चयात्कृत्तविशिष्टे
तत्पदेने । [भेदे च ।

महर्षयः सहजः । अर्धस्य सप्तमे लोकः श्याङ्गति-
महर्षिणा पुं कर्म । भूरादिषु अर्धस्य सप्तमोक्तान्तरे
सप्तमे लोके

महर्षिं पु० कर्त्त० । परमर्षिशब्दार्थे वेदव्यासादौ त्रिका० ।

“अत्रिहं बागती धातुविद्यासत्त्वतः प्रवृत्तैः । एष कश्चि-
 यद्यो यस्माद् ज्ञाज्ञापय ततस्त्वृषः । विदितस्य-
 काकन्तु बुद्ध्या व्यक्तमपि स्वयम् । अस्मत् परमं यस्मात्
 परमर्षिस्ततः स्मृतः । गत्यद्यैव तेषां तोनाम निर्वृति-
 कारणम् । यस्मादेव स्वयम्भूतस्तस्माच्च कृषिता मता ।
 तेनेवराः स्वयम्भूता जज्ञायो मानवाः सुताः । विवर्द्ध-
 मानेनैव बुद्ध्या महान् परिगतः परम् । यस्माच्च वि-
 त्तो न गृह्णात्तस्मान् महर्षयः नवस्वपुः ॥ १० ॥ तद्विद्वत्तः

महर्षिक पृ० “सुक्तशृङ्गोऽनुषस्यो यः स्त्रीश्रमावो मह-
क्षितः शब्दमाशोक्ते धन्तः पुररक्षकभेदे (शोका) ।

महस् न० मङ्ग-यहनु । तेजसि २७७४वे च मेदि० १४३०
मङ्ग० । [यह० । २७७४वां मङ्ग० ।

महासौ मङ्गलम् । (गोरक्षचरित्या) १ गोपवह्मणास्

महाकण्टकिनी स्त्री महत् कष्टकमश्चस्य भुक्त्वा इति उच्यते
(कणिसनधा) दृष्टमेव शब्दः । [भूमन्त्रो च शब्दः

महाकाव्य पुं. कर्म. । लघुने कसरः । १ राजपत्नीयौ
महाकाव्य पुं. कर्म. । बुद्धिबल्ये लिङ्गः । २ रत्नलघुने
४ चाक्षर्यमल्ले राजनि. ।

महाकरुण पु० कर्म० । करुणभेदे (काटाकरुण) राजनि०

महाकविंकार पु० कर्म० । आरम्भे (सोदाज) राजनि०

महाकाव्य पुं० पुं० । शिवानुषरभे नन्दिनि तिका०
 २३ किति उं की० क्षियां टाय् । शिवप्रबदे हयते
 ति० । कर्म० । ४ स्यु लदेहे पुं० ।

सुहाकार्तिकी की कार्तिकीमधिकृत्य "प्रजापत्यं यदाकञ्च
तथैतस्यां नरोधिप !। सा सुहाकार्तिकी प्रोक्ता" उ-
क्तायां रोहिणीनक्षत्रयुक्तायां कार्तिकीर्षाणां हस्तसु ।

महाकाल पु० कर्म० । ६ वर्षे दण्डिते काले, २ शिने ज

“महाकालेन च सप्तम्” काविकाध्यायम् । (माकाव)
इत्यतमेवे रत्नेना । ३ भैरवभेदे च “महाकालं यजेद्देव्या”
दक्षिणे चमनार्थकम् इति काशीतन्त्रम् ।

महाकाव्य न. कवेः कर्म काव्यं कर्म. । सर्गवत्स्वरूपे कथा-
धिकमर्गके सत्यभेदे तद्व्युत्पत्तिं साहित्यदर्पणे ६ प. ८८८ भू